

des ligesaa rimeligt, som at de, hvis de vil have Undervisning deri, kan faa det udenfor den regelmæssige Skoletid. — Det vilde forøvrigt være grumme rart, om Drengene gaves Adgang til paa samme Maade at faa Undervisning i Haandarbejde. Mange af dem vilde senere hen i Livet være glade ved at kunne sy en Knap i eller stoppe en Strømpe, hvad de nu som Regel ikke har Begreb om. — I Henhold til det foranstaaende kan jeg ikke se rettere, end at Stats-skolen „virkelig tager det Hensyn til den unge Piges Kræfter og Opgaver i Livet, som hun har Ret til at forlange“; man kan kun være glad for den planlagte Undervisning, og maa være Staten taknemlig for, at den har indrettet sin Mellem-skole som en god Fælles-skole. Derimod kan jeg ikke være enig med Magnella Plenge i, at Staten garanterer for, at den Undervisning, som Pigerne saaledes faar, er den bedste, som kan gives dem. Vi lever jo stadig under Udviklingens Lov, saa enhver vil indrømme, at der kan og vil komme noget, der er bedre. Spørgsmaalet er blot, hvor længe det skal vare. Kan Magnella Plenge gennemføre noget, der er virkelig bedre, faar hun sikkert, selv om det maaske gaar lidt smaat, Folk til at tro derpaa, og saa skal jeg ikke være den sidste til at sige hende Tak derfor, saavist som den, der gavner den opvoksende Ungdom, gør et godt Arbejde for at skabe lysere Menneskevilkaar.

Kolding, den 18. Maj 1906.

Frederik Elken,
Sagfører.

Henrik Ibsen er død.

Henrik Ibsen har mange Skyldnere, men ingen er vel i større Gæld til ham end Nordens Kvinder.

Uberegnelig er den Virkning, som blot saadan en enkelt Digtning som „Et Dukkehjem“ har haft for Kvindernes Sag.

Det er en Smerte at vide, at denne vældige Bekæmper af alle Fordomme, denne skaanselsløse Blotter af Samfundets Brøst nu er tavs.

Bag hans ustandselige Spørgen laa en Higen efter Livets dybeste Svar; bag hans evige Nej laa der et Ja, til hvad der er saa stort og skønt, at Slægten endnu maa gaa et langt Stykke Vej frem, før den mødes med det.

Indland og Udland.

John Stuart Mill. Den 20. Maj, Hundre-aarsdagen for John Stuart Mills Fødsel, skal ogsaa nævnes i „Kv. og Sf.“, og det skal mindes, at denne store Tænk var en af de første Forkæmpere for Kvindernes Sag. Han skrev Bogen „Kvindernes Underkuelse“, og som Medlem af Parlamentet var han altid en ivrig og energisk Talsmand for Kvindernes Frihed og Ret. Det var ham, som i Parlamentet indbragte den første Petition for Kvindernes Stemmeret.

Madame Curie. Den franske Udenrigsminister agter at overdrage Fru Curie det Professorat i Kemi, som hendes afdøde Mand beklædte ved Sorbonne.

Kvindens Valgret. Fra St. Petersborg telegraferes: Det konstitutionelt-demokratiske Partis parlamentariske Udvalg har i Dag definitivt vedtaget Udkastet til et Lovforslag om almindelig, uindskrænket, lige, direkte og hemmelig Valgret baade for Mænd og Kvinder.

Bønskrift til Russlands Kejserinde. I de russiske Aviser har der nylig staaet en Notits af følgende Indhold: Fra Tiflis meddeles, at Kvinderne her har besluttet at indsende en Petition til den russiske Kejserinde, hvori de beder hende som Kvinde at gaa i Forbøn for Georgiens Kvinder, der bliver voldtaget af Soldaterne og Kosakkerne og smittet med Syfilis.

Det russiske Statslaan. „Neues Frauenleben“, April, indeholder en Artikel af M. W. angaaende det russiske Statslaan, hvori det stærkt fordømmes, at det civiliserede Europa mod den klart udtalte russiske Folkevilje vil støtte en Regering, der øjensynligt søger Laanet netop nu for at kunne fortsætte sin Kamp mod Liberalismen, den blodige umenneskeligt førte indre Kamp, som i Aaret 1905 (vel at mærke efter officiel Opgivelse) har kostet 14,430 Mennesker Livet, medens i Januar 1906 300 og i Februar 150 er blevet dømt til Døden af Krigsretten. Til denne Artikel følger Udgiverinden af „Neues Frauenleben“ følgende Spørgsmaal:

1. Hvorfor hører man intet fra Fredsforbundene, naar der aagres saaledes med Menneskeblod?
2. Hvorfor tier Kvindernes Verdensforbund og Kvindernes Nationalraad i de Lande, der deltager i denne smudsige Forretning?